

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

07. april 2021

Besvarelse af spørgsmål 395 alm. del stillet af udvalget den 12. marts efter ønske fra Anne Honoré Østergaard (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren har besvaret ERU alm. del spm. 226 ud fra den forudsætning, at det er ejeren af online markedspladsen selv, der sælger varer på sin egen online markedsplads. Det er ikke den situation, som spørgsmålet sigter på. Spørgsmålet omhandler derimod den situation, hvor en nuværende detailforhandler med egen import og ejerskab af produkter fra detailforhandlerens leverandører i tredjelande, omlægger sin forretningsmodel til en online markedsplads, hvor han i stedet for selv at stå som sælger og heller ikke ejer produkterne, lader sine nuværende leverandører fra tredjelande sælge samme produkter, som han selv i dag importerer og sælger i sin webshop, henover hans online markedsplads til danske og europæiske forbrugere. Er det på den baggrund korrekt, at den pågældende detailforhandler og importør efter den nuværende retsstilling vil kunne slippe for ansvaret efter produktsikkerhedslovgivningen og produktansvarslovgivningen, hvis han som beskrevet omlægger sin forretningsmodel til en online markedsplads og bare sørger for at indtage en passiv rolle efter e-handelsdirektivet, jf. også ministerens svar på spørgsmål 202 og 224?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

En erhvervsdrivendes ansvar afgøres af, hvilken rolle den erhvervsdrivende spiller i formidlingen af produkter til forbrugerne. Hvis den erhvervsdrivende reelt stopper med at være importør, har han eller hun ikke længere det ansvar, der følger med importørledet. Hvorvidt det er tilfældet i de enkelte sager vil skulle bero på en konkret og individuel vurdering af den erhvervsdrivendes rolle i formidlingen.

Som nævnt i forudgående svar, vil en sådan vurdering bero på flere parametre. Disse parametre dækker bl.a., hvorvidt den erhvervsdrivende alene oplagrer informationer på vegne af sælgere på den pågældende online markedsplads, og hvorvidt den pågældende aktivt bidrager til at bringe varerne i omsætning, eksempelvis ved at mærke produkterne med eget navn eller varemærke.

Derudover vil jeg gerne understrege, at selvom udbyderen af en online markedsplads indtager en såkaldt passiv rolle, vil det stadig være muligt for de håndhævende myndigheder at påbyde den erhvervsdrivende at fjerne eller ændre indhold, der henviser til et ulovligt eller farligt produkt. Dette gælder også, selvom den pågældende kun oplagrer information på vegne af andre erhvervsdrivende, som udbyder deres varer på markedspladsen. Denne forpligtelse kan findes direkte i produktloven og gør det muligt for danske myndigheder at træffe afgørelse mod online markedspladser, så de ikke udbyder farlige produkter på hjemmesiden.

At omlægge sin forretningsmodel således at den erhvervsdrivendes rolle er passiv i forhold til formidling af produkter, fritager ikke nødvendigvis den pågældende for ansvar, idet ansvar for at fjerne eller ændre indhold, der henviser til farlige eller ulovlige produkter, forbliver det samme.

Justitsministeriet kan for så vidt angår produktansvarsloven bidrage med følgende:

”Efter produktansvarsloven påhviler ansvaret for skader forårsaget af en defekt ved et produkt den producent og mellemhandler, der har produceret eller leveret det defekte produkt.

Det afgørende er således, hvem der anses for at være producent og mellemhandler.

Den, der fremstiller et færdigt produkt, et delprodukt eller en råvare, den, der frembringer eller indsamler et naturprodukt, samt den, der ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for at være dets producent, anses for at være producent.

Den, der som led i sin erhvervsvirksomhed indfører et produkt i EU med henblik på videresalg, udlejning, leasing eller anden form for omsætning, anses endvidere for at være producent.

Som mellemhandler anses den, som erhvervsmæssigt bringer et produkt i omsætning uden at anses som producent.

Ved handel på en onlinemarkedsplads, hvor en forbruger handler med en tredjepart, f.eks. direkte med detailforhandlerens tidligere leverandør, vil denne tredjepart være at anse som sælger (herved forstås producent eller mellemhandler). Dermed handler en forbruger i sådanne tilfælde ikke med udbyderen af selve markedspladsen.

En onlineplatform bliver bundet af en aftale med en forbruger – og dermed anset som aftalepart – hvis det ikke fremgår tydeligt ved aftaleindgåelsen, at det er en anden end platformen, der er forbrugerens aftalepart.

I de tilfælde, hvor en dansk forbruger handler direkte med en sælger fra et tredjeland, vil det være den danske forbruger, der selv indfører produktet i Danmark. Dermed er der ikke en mellemhandler i EU, der kan betragtes som producent og derved ansvarlig for produktskader.

Det vil derfor som udgangspunkt være den sælger, man har handlet med, der er ansvarlig for produktskader forårsaget af et defekt produkt, såfremt betingelserne i produktansvarslovgivningen i øvrigt er opfyldt. Derfor er det som udgangspunkt også sælgeren, erstatningskravet skal rejses mod.

En anden problemstilling er, at det kan være praktisk vanskeligt at inddrive sit krav, hvis sælgeren befinder sig i et tredjeland.

Dette udgangspunkt kan ændre sig, hvis eksempelvis en onlinemarkedsplads anbringer sit navn, mærke eller kendetegn på produktet og dermed udgiver sig for at være dets producent. I et sådant tilfælde følger det som beskrevet af produktansvarsloven, at onlinemarkedspladsen som udgangspunkt vil blive betragtet som producent, hvorfor markedspladsen vil bære ansvaret for produktskaden.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup